

τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνὴρ
Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μετὰ
ὅχημα Θρήικης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
ὅς δὴ ξενωθεὶς τοῖςδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
βίαι γυναῖκα τήνδε σ' ἔξαιρήσεται.

κοῦθ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις
δράσεις θ' δμοίως ταῦτ' ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἀιδου δόμους.
στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει·
ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν
ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσῃ τρίχα.

Δέσποιν', ἔγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
παγύστατόν σε προσπίτνους' αἴτήσομαι
τέκν' ὄρφανεῦσαι τάμα· καὶ τῷ μὲν φίλην
сүζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν·
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦς' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὔδαιμονας
ἐν γῆι πατρώιαι τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.

"Ω λέκτρον, ἔνθα παρθένει ἔλυς' ἔγὼ
κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὐ θηῆισκω πάρος,
χαῖρ· οὐ γὰρ ἔχθαιρω σ' ἀπώλεσας δέ με
μόνον· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν
θηῆισκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἄν μᾶλλον, εύτυχὴς δ' ἵσως.
κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
ὁφθαλμοτέγκτωι δεύεται πλημμυρίδι.